

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1089 22 tháng 5 năm 2016

Thơ ngỏ

Thành Tâm

*Thành tâm tu luyện cảm an yên
Khai trí minh tâm tự cảm hiền
Duyên đạo tình đời chung một mối
Hành thông tự đạt giải phân huyền*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 01/09/2006 07/09/2006 & 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Chuyên gì khó khăn nhất?
- 2) Ai tu này đây?
- 3) Lúc này bé khỏe lắm hay sao mà dưng trù bàn bạc khắp các nơi?
- 4) Giờ này là giờ ngủ của bạn đạo sao Bé lại thức ?
- 5) Ăn ngon ngủ yên có gì thắc mắc?
- 6) Đã nói là luật tự nhiên tại sao còn thắc mắc?
- 7) Nguyên lý Thanh tịnh là gì ?

<p>01-09-2006 <i>Hỏi : Chuyên gì khó khăn nhất?</i></p> <p>Đáp : Thừa chuyện kiếm tiền khó khăn nhất</p> <p>Kệ : <i>Chuyện đời duyên nghiệp khó khăn nhất Tình thương đạo đức duyên đầy nghiệp Hành trình học hỏi tâm đạo đức Khai triển vô cùng tự tiến xuyên</i></p>	<p>02-09-2006 <i>Hỏi : Ai tu nấy đắc?</i></p> <p>Đáp : Thừa đắc những chuyện tiến hóa thâm sâu</p> <p>Kệ : <i>Bình phong che đậy thân giả tạm Học nhân học hòa tâm tự thức Duyên lành tốt đẹp thân tâm an Thành tâm hành pháp duyên Trời độ</i></p> <p style="text-align: center;">Thầy ngưng viết</p>
<p style="text-align: center;">Mục Bé Tám 1991</p> <p><i>HỎI : Lúc này bé khỏe lắm hay sao mà dự trừ bàn bạc khắp các nơi?</i></p> <p>TL : Thừa lúc này Bé Tám đang được sống trong tâm thức tình thương của các bạn đồng hành tại thế, cho nên bé muốn tỏ thể cùng các bạn trong những giờ thanh vắng tức là 3 giờ khuya của mỗi buổi sáng.</p>	<p><i>HỎI: Giờ này là giờ ngủ của bạn đạo sao Bé lại thức ?</i></p> <p>TL : Thừa sau giờ thiền tâm thức được gột rửa trong lành và thanh nhẹ, nhìn thế sự biết bao thắc mắc!</p>
<p><i>Hỏi: Ăn ngon ngủ yên có gì thắc mắc?</i></p> <p>TL : Trạng thái thắc mắc luôn luôn dồn dập trong cuộc đời của mọi cá nhân, dầy dầy thắc mắc không giải quyết được! Sống trong khổ! khổ! khổ! lần đời và đạo, triền miên học hỏi và triền miên xây dựng, đó là luật của tự nhiên!</p>	<p><i>Hỏi: Đã nói là luật tự nhiên tại sao còn thắc mắc?</i></p> <p>TL : Thừa vì nghiệp lực chưa giải quyết được cho nên thức hòa đồng chưa có. Thành thử hiểu không thấu nguyên lý thanh tịnh và tự do của Trời Phật cho nên giam hãm chính mình trong thắc mắc. Thắc mắc chuyện của chính mình đã đành lại còn thắc mắc thêm chuyện của người khác nữa, cũng như chuyện cá nhân của Bé Tám cũng có nhiều người thắc mắc! Cho nên Bé Tám thay họ có của thanh tịnh mà không biết xài và tự tạo động cho chính họ, tội nghiệp! Cho nên Bé Tám mới đem tâm thức hòa đồng bàn bạc với họ trong giây phút rảnh rỗi mà thôi.</p>
<p><i>Hỏi: Nguyên lý Thanh tịnh là gì ?</i></p> <p>TL : Thừa vạn vật đồng như thể nằm trong nhưt khí nguyên sinh từ Đại thanh tịnh ban chiếu từ tia từ quang một. Cho nên con người hay là vạn linh trong vũ trụ quang này thấy đều biết đau và thương cả, muốn truy ra nguồn gốc Đại thanh tịnh thì trước hết ta phải truy tầm mầm móng thương yêu từ trong mọi gia đình đều có, nhiên hậu mới thấu hiểu được tâm và thực hiện tha thứ và thương yêu thì mới có cơ hội trở về với chơn tâm thanh tịnh. Đến giai đoạn này mới có cơ hội truy tầm Đại thanh tịnh cùng vạn năng sở hữu của vũ trụ quang.</p>	

Tình Dục

Ma tình quý dục hại đời,
Làm người biết được phải rời nó đi !
Trong ta tam lục đáng ghi,
Thiên tâm, địa thế, chuyển thì không ngưng.
Người tu biết được lại mừng,
Vun bồi thiên lục từ từng phút giây !
Nam Mô điều luyện từng ngày,
Tình đời giả tạm gió mây chuyển hoài.
Xem người biết họ vẫn sai,
Ai mà sa lụy tự đầy lấy thân.
Mỗi người sẵn có một phần,
Sanh trụ hoại diệt lần lần sửa tâm.
Con ơi! Con đã sai lầm !
Trở về tâm thức tự tâm đường đi.
Mọi người đều phải dự thi,
Trong ngoài thuận nghịch vẫn đi trong lòng.
Cha Trời chuyển hóa ước mong,
Tâm con thức giác sớm tâm Thiên Cơ.
Cảnh đời như thể giấc mơ,
Nay thương mai ghét, bơ vơ một mình !
Đêm ngày cũng phải làm thinh,
Đâu còn tình dục tạo tình khổ đau.
Con ơi! Thức tỉnh mau mau !
Bộ đầu trên hết, con mau hướng về !
Hướng về thanh nhẹ muôn đời,
Điễn thanh hòa cảm, tự chế cõi trần.
Cảm minh trí điễn láng láng,
Xuất ra học hỏi, cao tăng Trời ban.
Vô cùng chân lý luận bàn,
Tự trong tiềm thức chàng nàng như nhau.
Mắt đời xem xét trước sau,

Dâm là ác trược ! Đói đầu đau thương !
Biết đâu là cảnh dựa nương ?
Sửa mình sáng suốt, biết đường tự đi.
Ăn năn sám hối một khi,
Dây tình trói buộc ta thì mở ra.
Ngày nay học nhẫn học hòa.
Ngày mai lại phải trình Cha trên trời.
Kiếp này ngắn tạm cuộc đời,
Học xong, tự thức, tự rời tâm can.
Tình thương đạo đức mở màn,
Cửa trời rộng lớn, tạo an tạo hòa.
Con yêu người khác thiết tha,
Sao không tự thức chan hòa tình thương ?
Vạn linh kết hợp mở đường,
Giúp con tiến hóa tự lương sửa tâm.
Hồn con tắm tối chẳng làm,
Con đang giam hãm xác thân người phàm !
Thức tâm dẹp bỏ tham lam,
Thực hành đại nguyện, tự làm việc hay.
Hy sinh tật xấu hàng ngày,
Giúp mình, giúp họ, học thầy nhẫn tâm.
Đạo Đời tự thức khai tâm,
Con đường Chánh Giác chẳng làm chẳng sai.
Qua con điều luyện rõ tài,
Cha ban bài học, học hoài không ngưng.
Thế gian xét cảnh người dung,
Kỳ chung ruột thịt con chung của Trời.
Thầy nay khuyên bảo, con ơi!
Hồn Thầy cũng phải vun bồi tình thương.
Ước mong con xét lấy gương,
Sửa mình tiến hóa, mở đường tự đi.

Kính bái

Lương Sĩ Hằng.

VẤN ĐẠO 5 - Khóa 3 thiền Viện Quy Thúc
Ngày 04 tháng 10 năm 1986

Bạn đạo: Thưa Thầy, con có thể tiếp tục được không?

Đức Thầy: Cứ việc tiếp tục... , không sao đâu.

Bạn đạo: Xin mời chị Phạm Ngọc Sương.

Con xin đảnh lễ Thầy. Dạ, hồi sáng chị Loan có hỏi con một câu hỏi, mà con có trả lời với chị, là chỉ hỏi con tại sao cái đầu, chỉ thấy con thiền cái đầu con nó giựt giựt, con trả lời... thành ra... chỉ không biết, chỉ không được thỏa mãn, chị kêu con lên hỏi để đóng góp cho những bạn khác.

Đức Thầy: Cái giựt là cái thời gian tùy theo trình độ của mọi người, mà nó khai thông trong cái thất trùng la võng nó phải giựt, giựt, giựt, giựt, giựt một thời gian mà cái luồng điện nó thanh hòa với thanh nó trụ rồi đó, có muốn giựt cũng không được nữa. Đó, nó chỉ có một thời gian ngắn đó. Có nhiều người 18 tháng, có người 3 năm, có người... nghĩa là... 3 tháng, nó tùy theo cái trình độ tu học của kiếp trước, thấy không? Cho nên cứ việc ráng làm Pháp Luân rồi nó sẽ mở đầu, mà phải hướng thẳng trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ, để cho nó thừa tiếp với cái thanh điện nó mới trụ.

Bạn đạo: Dạ, Thưa Thầy, nhưng mà khi mà con thiền mà con cũng như là đang tịnh đang hoàng, nhưng rui ý nghĩ gì tới là nó mới giựt đó. Dạ...

Đức Thầy: Thì nó hồi đó, nó mới giựt, thì nó hồi điện đó, rồi nó không có hòa thanh được.

Bạn đạo: Mà có khi con ngồi, cứ lên niệm Phật là nó cũng giựt nữa...

Đức Thầy: Kệ nó, rồi nó cứ giựt giựt, giựt giựt mà khô chứ không có mệt. Rồi một thời gian mà nó trụ đều rồi, thanh hòa thanh nó không có hồi trở lộn lại, nó không có giựt. Giựt là hồi trở lộn lại, nó bị presser , bị ép trở lộn lại. Khả năng nó chưa vượt qua cái tầng đó.

Bạn đạo: Sẵn đây, con cũng xin trình Thầy, Thầy dạy luôn dùm con là con có nghe là Thầy nói là có nhiều người muốn thanh lọc bản thể, thì uống nước lạnh, ăn cơm với nước lạnh, mà con thì con uống nước lạnh, con uống nước lạnh không biết tại sao con thấy nước nó trở lên, mà có hôm thì con uống vô nó mưa ra hết, tất cả hết như vậy đó.

Đức Thầy: Tùy theo cái cơ thể của con người. Tôi nói rằng ăn cơm nước sôi, không có ăn cơm nước lạnh, mà họ dịch nước lạnh, tai hại. Ăn cơm nước sôi là tôi, trong lúc tôi bị trong trại cải tạo, mà trong đó ruồi nhiều lắm. Khi mà đem chén cơm ra nó bu đen chén cơm hết đó, thì tôi phải ăn nước sôi, nước sôi thì con ruồi nó không có bu và tôi phải chịu khổ tôi ăn lẹ, ăn nhanh, dành ăn với con ruồi, tôi mới ăn được chén cơm, thành tôi quen ăn cơm nước sôi trong cái khám tù của cộng sản. Đó, chỉ có bao nhiêu đó thôi, vì ruồi nhiều quá tôi phải ăn cơm nước sôi. Còn ăn mà thịt cá bị ruồi bu hết rồi, dơ dáy tôi không ăn, rồi tôi nhờ đó tôi mới được nhẹ.

Bạn đạo: Thưa Thầy, con muốn thanh lọc bớt trước thì bây giờ con có thể ăn cơm với muối không, được không?

Đức Thầy: Không phải ăn cơm với muối mà bớt trước...

Bạn đạo: ... Ăn một thời gian giả tí như ăn tuần lễ, nửa tháng vậy đó.

Đức Thầy: Cái đó là cái chuyện cái ý muốn ở bên trong. Khi mà chị ăn bất cái gì mà tay chân không lạnh thì cứ ăn, tay chân ấm áp cứ việc ăn, thấy không? Còn đừng vấn đề nói rằng: “Tôi ăn đó rồi tôi thanh lọc cái trược”.. Không phải đâu! Cái ý chí tu học của chị có, và chị hướng về con đường giải thoát nhiều hơn, chị hiểu chưa? Thì tự nhiên chị làm Pháp Luân Thường Chuyển nó có hiệu quả, thì cái luồng điện bên trong..., Pháp Luân Thường Chuyển là từ trược biến thành thanh.

Cho nên người làm Pháp Luân Thường Chuyển đều, tu Vô Vi người ta không cần thiết mặn chày gì hết, nhưng mà người ta vẫn khỏe và vẫn sáng suốt, vẫn thấy ánh sáng, thấy rõ chưa? Chớ không phải tôi ăn cơm với muối rồi tôi thành Phật! Không phải! không phải! Còn ăn đồ phàm là cũng thành ma như không à, mà ăn được cái thanh điện đó, nó mới có cơ hội đánh lễ Phật. Cái trung tim bộ đầu đó!

Bạn đạo: Dạ mà con thấy con trần trược, dơ dáy quá, thành ra muốn cho nó bớt vậy đó, cho nó nhanh.

Đức Thầy: Dơ dáy sao, kể chuyện dơ dáy nghe đi. Có gì đâu mà dơ dáy dữ vậy?

Bạn đạo: Thưa Thầy, thì có khi con thấy người con nó dơ dáy. Chừng nào mà con đi ra ngoài mà con về mà con trần trược thì thấy dơ lắm... Khi mà con đổ mồ hôi đó, sau khi con đổ mồ hôi con thấy con sạch sẽ ra, chớ không phải như đổ mồ hôi thường đâu đó, thấy mình dơ lắm không có tưởng tượng được.

Đức Thầy: ...Thì bây giờ vẫn minh, bây giờ để ợt đi mà, có shampoo , có đủ thứ hết, không có sao hết. Lúc nào chị cũng dơ hết á, ...còn ôm cái xác phàm là ôm cái đồng bần chớ không có cái gì đâu, lúc nào cũng dơ. Mà bây giờ chỉ con đường sạch

cho chị là niệm Phật nơi trung tim bộ đầu, và cái luồng điện của chị nó hòa hợp với bên trên, nó tụ thành cái thánh thai, lúc đó chị mới hãnh diện rằng: “Tôi cư trần không nhiễm trần, tôi ở dưới bùn mà tôi không có dính bùn, cho nên tôi ví với hoa Sen”. Hoa Sen sống ở dưới bùn mà ngày nay nó ra một đóa hoa thơm tho, từ ở dưới bùn mà ra, thì cái xác của con người là bùn không, không có cái gì quý hết á. Chị hiểu chị trần trược - đúng, nhưng mà chị phải vun bồi cái thanh cao, thấy không? để học từ bi và thực hiện từ bi. Chớ không phải ăn muối mà làm được đâu. Cho nên trong này nó thiếu cái gì cứ việc đầy đủ, nhưng mà cái Pháp Luân Thường Chuyển phải đầy đủ. Cái cơm Trời phải ăn là Pháp Luân Thường Chuyển đó! Chị làm Pháp Luân Thường Chuyển là chị ăn cơm Trời, cơm Phật đó!

Bạn đạo: Thưa Thầy con biết cái đó... con thấy con nhịn đói con không có mệt gì hết, sướng lắm!

Đức Thầy: Khi mà ban đêm, chị làm Pháp Luân đầy đủ, buổi chiều mà chị không ăn tay chân ấm chị đâu cần thiết ăn làm chi, nó cũng khỏe hà, lại ăn cái thanh điện tốt hơn, thì con người nó vui hơn.

Bạn đạo: Thưa Thầy còn một cái, sẵn thưa Thầy sao mà con cứ khóc hoài, con nghĩ tới Thầy con cũng khóc mà con nghĩ tới Cha con cũng khóc...

Đức Thầy: Đó là giải cái trược điện trong nội tâm, mà giải được trược điện nội tâm thì chị mới đạt tới thanh cao, thì cũng nhờ cái tu nó mới khóc, rồi một thời gian sau này nhớ tới tôi nó vui, nhớ tới tôi nó thuyết lý thao thao bất tuyệt, cái đó nó khác. Bây giờ tại sao nhớ khóc? Khóc là muốn gần được ông Tám, không biết ông chết hồi nào, sợ ông chết, ví dụ như vậy đó, rồi cái nước mắt nó trào! Mà có nhớ, mình có một phần điện, nhớ một cái là cái điện kia nó tiếp nó bắt mình khóc, khóc là để chi? Để giải trược. Đó... nhớ tới Trời Phật là nước mắt chảy, nó rút, nó rút thì trong cái gan mình nó có cái hồ nước mà, nó rút lên thì nước nó

trào ra mà nó giải cái trục ở trong gan đó chớ có gì đâu.

Bạn đạo: Không phải con muốn gặp Thầy nhưng mà con thấy là Thầy, cái tình thương của Thầy nó quá nhiều, quá thương nhân loại, thương con mà con thì không có xứng đáng gì hết. Cái tình thương của Thầy, nhớ tới tình thương của Thầy là con phải khóc lên.

Đức Thầy: Khóc để cho nó giải trục, rồi lần lần cái đó kêu bằng học từ bi đó, chị hiểu không? Cái khóc của chị nó thể hiện cái từ bi, học từ bi, rồi sau này chị mới thực hiện từ bi, chị hiểu không?

Bạn đạo: Xin đội ơn Thầy và cảm ơn những lời vàng ngọc của Thầy!

Đức Thầy: Cảm ơn sự đóng góp của chị!

Bạn đạo: Kính thưa các bác, các anh chị, đã tới giờ chúng ta phải ngưng ở đây.

Kính thưa Thầy, con cùng tất cả thiện giả ở đây, các anh chị em bạn đạo, các bác, từ đáy lòng, từ tận cùng xương tủy, đội ơn Thầy đã ban thanh quang điển lành, đã mở lượng đại từ bi giảng dạy cho chúng con đến ngày hôm nay. Con không biết tả làm sao. Thầy chưa đi chúng con đã nhớ Thầy, nghĩ tới ngày mai là ngày mãn khóa, con không làm sao mà giữ cho được thanh tịnh, Thầy...!

Đức Thầy: Ở đời này có tụ là có tan, đối với thể xác. Còn chúng ta học cái khóa “Siêu Cấp Điển Quang”, thì tâm thức chúng ta không bao giờ xa nhau. Đừng nghĩ vấn đề xa nhau mà chậm tiến. Chúng ta học “siêu cấp điển quang” trụ tâm ngay bộ đầu hướng thượng, thì nhà ta đó, Thầy ta đó, không bao giờ có sự xa nhau. Thể xác thì có tụ có tan, không có nghĩa lý gì hết, cái đó là đương nhiên phải có. Con hiểu chỗ này thì con sẽ được bình tâm. Con nhớ là lúc nào con trì niệm danh Phật, thì có sự hiện diện của Thầy, thì chúng ta đâu có còn xa nhau nữa. Ai cũng biết niệm Phật hết, ai cũng biết sửa mình để tiến hóa hết, ai cũng muốn lập hạnh hy sinh để cứu độ quần sanh trong sự minh triết sẵn có của chính mình, con hiểu chỗ này không?

Bạn đạo: Dạ con xin ghi nhớ điều này.

Đức Thầy: Thành ra tất cả phải bình tâm, được gặp tôi là vui vẻ học trong cái khóa siêu cấp như ý của các bạn, cho nên các bạn giữ tâm thanh tịnh để tiến tới và chúng ta sẽ tận đạt những gì mong muốn ở tương lai.

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn hôm nay. Ngày mai chúng ta sẽ có một màn chót trước khi xa nhau.

Bạn đạo: Xin kính mời các bác, các anh chị đứng lên, chúng ta chào Thầy.

BẠN ĐẠO VIẾT

VĨ KIÊN SỐNG MÃI !

Tôi ngồi nhớ lại những đã qua... một kỷ niệm đẹp để ghi vào ký ức. Mỗi kỷ niệm là một bức tranh trời sáng động tình Thầy, tình Bạn và khung cảnh là... một ngày mây xám giăng kín đồi núi Arrowhead . Ở độ cao hơn 5000 feet này, thiền viện VĨ KIÊN như cõi trung thiên bởi khói mây hòa quyện. Sáng sớm, ẩn trong lớp sương mù dày đặc, con đường dẫn đến thiền viện Vĩ-Kiên thật rộn ràng, tấp nập những chiếc xe lướt đi vũng vàng bởi hành giả đã quá quen thuộc với con đường này như Pháp Lý Vô Vi đã thâm sâu trong hồn, mặc bao trở ngại vẫn vững tâm thẳng tiến về Trời nên nào ngại mây mù giăng lối, vượt xuyên núi đồi về lại ngôi nhà thân yêu, nơi mà hơn 30 năm trước Đức Thầy đã đến đây và Ngài đã chọn vùng đất này " XÂY DỰNG CƠ ĐỒ TÂM LINH CỦA THƯƠNG ĐẾ " để mừng ngày KỶ NIỆM 30 NĂM THÀNH LẬP THIỀN VIỆN VĨ KIÊN.

Thời gian là một thử thách lớn trong cuộc sống với bao thăng trầm, đổi thay trong cuộc sống nhưng tình yêu thương của tất cả các bạn đạo dành cho Vĩ-Kiên không thay đổi vẫn luôn nồng nàn, ấm áp và tình yêu này luôn được đáp lại bởi một bầu trời thanh điển phủ kín thiền viện Vĩ-Kiên và trong tâm hồn của người con Vô Vi. Chính nhờ mối yêu thương bền chắc này khi trở về đây bạn sẽ một VĨ KIÊN sau 30 năm vẫn uy nghiêm đứng giữa núi đồi bao la, tỏa sáng ánh đạo màu và bạn sẽ bồi ngùi xúc động khi đọc bốn câu thơ :

SỜ SỪNG NƠI ĐÂY ĐÓN BẠN HIỀN
BAO NĂM CŨNG VẬY CŨNG AN YÊN
TÂM TÔI VÀ BẠN QUY LÀ MỘT
CHÚC PHÚC AN YÊN TÂN CÁC MIỀN.

Đó là " Tâm tình VĨ KIÊN " đời đời dành cho tất cả chúng ta. Hôm nay là ngày lễ lớn, đã có khoảng 200 bạn đạo từ khắp các nơi trở về đây để mừng ngày kỷ niệm 30 năm thành lập Thiền Viện VĨ KIÊN. Một số bạn đạo đến từ Việt Nam, Pháp, Canada kể đến là bạn đạo trong nước Mỹ từ khắp tiểu bang xa gần và bạn đạo địa phương. Khoảng 30 bạn đã đến trước để dự Khóa Tĩnh Khẩu Niệm - Phật được tổ chức lần thứ II tính từ đầu năm nay. Sống trong Trời Đạo đầy ân điển của Bề Trên và Tổ - Thầy chúng ta vượt khỏi những trói buộc của tình đời, tâm hồn quy về một mối điển yêu thương tình Thầy, tình Bạn chúng ta cùng trở về chung vui sum họp, tay bắt mặt mừng . Buổi lễ đã diễn ra trong bầu không khí nghiêm trang, thanh nhẹ. Đầu tiên là lễ tạ ơn Chư Vị Bề Trên cùng Sơn Thần Thổ Địa luôn ân độ Thiền viện Vĩ-Kiên của các vị Hội Trưởng cũ, mới và các bạn đạo cao niên. Tiếp đến tất cả bạn đạo cùng đi Niệm Hành. Trên con đường niệm hành, trong bầu trời mây xám dày đặc, những giọt sương nặng trĩu trên cành cây rơi như mưa không làm ngại bước người đi, một đoàn người thanh lặng, trang phục một màu trắng thanh cao, tiếng Thầy niệm phật vang vang cả bầu trời VĨ KIÊN. Theo tôi VĨ KIÊN đẹp nhất vào những ngày mây giăng phủ làm Đất- Trời nổi lại, lúc này cảnh thần tiên hiện ra trước mắt. Từ ngoài bước vào bạn sẽ thấy thiền viện Vĩ-Kiên đúng là cảnh Trời . Ở VĨ KIÊN không có chữ buồn dù cho bầu trời xanh hay xám, khi đã về đây chuyện hồng trần bỏ lại, tâm hồn nhẹ nhàng, thanh thản, cả thân người cũng nhẹ hẳn. Sau khi đi niệm hành mọi người được tặng quà lưu niệm từ Ban Tổ Chức và trở về phòng thiền.

Sau phần chào mừng các bạn đạo đã trở về để chung vui ngày kỷ niệm 30 năm thành lập Thiền Viện VĨ KIÊN là bài diễn văn khai mạc buổi lễ của anh Võ Thanh Chí Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Nam Cali. Tiếp theo sau Bạn đạo được xem đoạn slieshow 30 năm hoạt động của Thiền viện Vĩ Kiên thật giá trị của bạn đạo nhỏ Tâm Tô . Hình ảnh từ ngày đầu của thiền viện Vĩ-Kiên khi mới vừa khởi công, Đức Thầy đặt viên đá đầu tiên. Bạn đạo đã không cầm được nước mắt khi nghe Đức Thầy nói : " Đây là viên đá đầu tiên trong đời của tôi và trong đời tôi chưa bao giờ cất nhà cất cửa gì hết. Lần đầu tiên tôi cất cái nhà này để XÂY DỰNG CƠ ĐỒ TÂM LINH CỦA THƯƠNG ĐỂ...thành viên đá này là vinh dự của những người tu học về VÔ VI và hướng về nhân loại đem lại hòa bình cho mảnh đất bất cứ nơi nào có sự hiện diện của người Vô Vi. Hôm nay tôi mong rằng Chư Vị sẽ chứng minh lòng thành của chúng tôi và công sức của các anh em sẽ tiếp tục xây dựng cho thành đạt một cơ sở tốt đẹp nhân hòa, hòa bình thương yêu trong tinh thần xây dựng cho chung của nhân loại ở tương lai. " Bạn đạo đại diện các nước trên thế giới có mặt để hỗ trợ tài chánh cùng Đức Thầy và bạn đạo địa phương. Cả một khoảng thời gian dài hơn 1/4 thế kỷ được kéo về trước mặt. Khóa học đầu tiên được tổ chức, khi đó rất nhiều bạn đạo tuổi độ gần 40, hơn 40 nhưng giờ đây sau một thời gian khá dài đã thành hàng trên 70 - 80 chứa đựng một kho tàng kỷ niệm cổ, quý hiếm đã có mặt trong buổi lễ để cùng chia sẻ những gì mình được chứng kiến... những trở ngại ở buổi đầu xây cất thiền viện Vĩ-Kiên vô cùng khó khăn nhưng khi Đức Thầy về mọi việc được giải quyết như một phép lạ. Mọi người ngồi lặng yên, lắng nghe để hồn mình thổn thức nhớ thương, để càng trân quý những gì mình đang có được. Tiếp sau đó là phân phát biểu cảm tưởng về Khóa Tĩnh Khẩu Niệm Phật, bốn đại diện nói lên cảm

tưởng của mình đều công nhận khóa học này rất hữu ích cho việc tu học và sự thành tâm phục vụ của ban nhà bếp. Và tôi không thể không ghi lại câu nói này vì tôi rất cảm động khi nghe chị Xuân Mai nói : " Thiền viện Hai Không sẽ noi gương thiền viện Vĩ-Kiên tổ chức Khóa tịnh Khẩu và Niệm Phật trong tương lai để bạn đạo Vô Vi có dịp tu học và vun bồi luồng thanh điện của chính mình vì nơi đây luôn có sự ban chiếu luồng thanh quang điện lành dồi dào của Đức Thầy và Chư Vị Bề Trên ." bởi tôi đã dự Khóa Tịnh Khẩu và Niệm Phật, tôi ước mong sẽ có nhiều khóa kế tiếp nên tôi thật vui với câu nói này của chị, bạn đạo khắp nơi sẽ có nhiều cơ hội tu học, Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp càng tiến xa. Tình thân phục vụ của Hội và hai tu sinh luôn gắn bó với Thiền Viện Vĩ Kiên, cùng một số bạn đạo phát tâm làm công quả đã làm bạn đạo về đây vô cùng cảm phục . Đúng là chỉ khi có tâm đạo cao thì chúng ta mới có tin thân phục vụ tối đa và kiên nhẫn để tạo gương lành. Và sau phần văn nghệ ngắn gọn buổi lễ đã kết thúc. Bạn đạo đã có một giờ chung thiền. Phần dùng cơm trưa thật là phong phú với rất nhiều món ngon. Những ngày giờ tu tập, sum họp đã tạo thành những kỷ niệm khó quên để khi về làm hồn mình lưu luyến mãi. Giờ đây không còn giọt nước mắt ngậm ngùi mà là ánh mắt, nụ cười đầy yêu thương. Tình yêu thương này ngày càng lớn rộng hơn vì tình Thầy đều có trong mỗi chúng ta và trong mỗi chúng ta đều nhớ thương Người. Tình đạo bây giờ vô cùng thấm thía!

Muốn tổ chức một ngày lễ, một khóa học đều mất rất nhiều công sức mà lần này cả hai đã được tổ chức liên tục thật đáng trân trọng tin thân phục vụ của Hội Ái Hữu Vô Vi Nam California và tất cả các bạn đạo đã đóng góp thật nhiều công sức. Hội Ái Hữu Vô Vi nam Cali đã có một bước tiến xa tốt đẹp, thiền viện Vĩ-Kiên càng tỏa sáng ánh đạo mầu. Đây là món quà đặc biệt, đầy ý nghĩa dâng lên Đức Tổ Sư và Đức Thầy trong ngày KỶ NIỆM 30 NĂM THÀNH LẬP THIỀN-VIỆN VĨ KIÊN. Thành tâm thương chúc tất cả các bạn đạo thân tâm an lạc - tu hành thẳng tiến.

Bầu trời thanh điện ở VĨ KIÊN,
Trong tâm bạn đạo khắp các miền.
Lưu luyến khi về Hồn thổn thức,
Tạ ơn Thầy đã dựng Trời Thiêng.

Mừng ngày Thiền viện tuổi ba mươi,
Đàn con khắp lối trở về Ngôi.
Ngôi nhà Thầy - Bạn chung bồi đắp,
Điện Trời sống động cõi ba ngôi.

Kính mừng Thiền viện tuổi ba mươi
Dù bao lần nữa vẫn vũng thoi.
Như tên Thầy định cùng đôi núi,
VĨ KIÊN hòa nhịp với Đất- Trời.
Pháp lý Vô Vi đường thẳng tiến,
Tùng đàn con đại trở về Ngôi!

Quý thương!

Lâm Huỳnh Mai (Ca)

18 tháng 5 năm 2016.

THƠ BẠN ĐẠO

Tu Đòi

Mình đã tu dĩ nhiên mình đã biết
Chuyện thiên cơ ai biết ai về đâu
Người đau khổ làm người cảm âu sầu
Tim thịt máu chớ đâu là sỏi đá

Ốc con người đâu phải vật đâu nha
Biết suy nghĩ đau lòng cho sinh chúng
Ta tu hành cùng dân chúng sống chung
Hãy mở tâm lòng trung yêu đất nước

Là người tu tâm dũng luôn đi trước
Chớ thực lùi nhu nhược và làm ngơ
Bi Trí Dũng thực hành luôn tôn thờ
Hãy từ bi ta nhờ tình dân chúng

Học từ bi ta phải hành chữ dũng
Ban yêu thương mới đúng là người tu
Ta tu đòi tu đạo trí không mù Tu Đòi

Tâm trí sáng không mù trước cảnh khổ

Cám ơn bạn mở lòng và thố lộ
Giúp bạn mình đừng vô độ khổ tâm
Nhưng trong tôi từ bi luôn nẩy mầm
Luôn thương người, mở tâm yêu vạn vật.

Thủy Bùi Missouri 20/5/2016